

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 43.

V Ljubljani, v četrtek 21. februarja 1889.

Letnik XVII.

O slovenskem šolstvu na Koroškem.

* * * Večkrat smo že v svojem listu opozarjali, kako težko stališče imajo naši bratje po Koroškem v borbi za slovensko šolo. Zdaj so na tisti stopinji, katero so zavzemali drugi Slovenci — osebno oni v osrednji — pred kacicami 10—15 leti.

Duhovščina koroška je že večkrat opozarjala visoka oblastva — duhovska in deželna — da tako osnovane ljudske šole mej Slovenci ne morejo obroditi zelenega sadu. V dosedanjem načrtu za koroške šole o slovenščini ni duha ni sluha, niti kot učni predmet se ne nahaja. Torej je vse poučevanje s pomočjo materinščine le uvod v daljno nemško-vanje. To prepričanje si dobiva mej koroškim prebivalstvom zmirom več tal. Celó priprosti ljudje, ondotni slovenski kmetovalci, so prišli k spoznanju, da take učilnice so le trapilnice njihovej deci. Zato so sami posestniki in davkoplačevalci stopili na noge ter prosijo za pametno vrejeno slovensko šolo. Nedavno nam je došel prezanimiv popis od preprostih mož, kateri so se z lastno pridnostjo priučili svojega ljubelega materinega jezika, ki nam drastično pojasnjuje napore za slovensko šolo, a nas tudi potrjuje v nadi, da bode slednjič zdrava kmečka pamet zmagala zofistiko odtujenih izobražencev. Ako bodo vsi kmetovalci-davkoplačevalci neomahljivo vstrajali — in se tudi po drugih občinah poprijeli jednacega postopanja, upati je najboljšega vspeha. Naslednji spis neučenega slovenskega oratarja je zanimiv — se vé, da žalosten — donesek k zgodovini o slovenskem šolstvu. Povestnica bo hvaležno beležila imena teh priprostitih boriteljev za narodno stvar. P. n. gg. državnim poslancem slovenskim priporočamo to zadevo v blagohotno uvaževanje.

Krajni šolski svet v Šent-Lenartu pri Sedmih studencih je dne 8. decembra 1885 sklenil in podpisal sledečo prošnjo:

Visoki državni zbor!

Udano podpisani krajni šolski svet je sklenil v svoji seji dne 8. decembra 1885 visokemu državnemu zboru predložiti naslednjo prošnjo:

Ker mi s sedanjimi šolskimi postavami nikakor zadovoljni biti ne moremo, želimo in prosimo, naj se šolska postava premeni, in sicer v treh rečeh:

I. Našo šolo obiskujejo sami katoliški otroci. Zato prosimo za **versko katoliško šolo**.

II. Mi prosimo za **šestletno šolo**, katerej naj sledi tri- do štiriletna nedeljska šola.

III. Mi prosimo za **slovensko šolo**, in sicer tako, da bo v prvih treh letih pouk čisto slovenski, s početkom četrtega leta pa naj se poučuje tudi **nemščina**, pa le kot obligatni učni predmet, ne pa kot učni jezik.

Krajni šolski svet v Šent-Lenartu pri Sedmih studencih, dne 8. dec. 1885.

Podpisi polnoštevilno.

Enako prošnjo podpisali in odposlali so tudi šent-lenartski farani s 116 podpisi.

Na prošnjo od 8. decembra 1885 nismo dobili odgovora. — V pomladi leta 1888. pa sta se državna poslanca gg. Klun in Gregorec v državnem zboru prav izvrstno potegovala za slovenske šole na Koroškem. Naša podklosterska občina pa je njune govore zavrnila in dež. šolski svet prosila, naj se šolske postave še nadalje tako vzdržujejo kakor do zdaj, ter naj se slovenske šole še zmirom tako ponemčujejo, ker Slovenci sami tudi tako hočejo. Tej občinski prošnji nasproti so šent-lenartski farani na deželni šolski svet odposlali sledečo prošnjo

Preslavni c. kr. deželni šolski svet v Celovci!

Podklosterska občina, pod katero spadamo tudi v šent-lenartski fari pri Sedmih studencih, je ob enem, ko se je oglasila dne 8. julija t. l. zoper govor državnih poslancev gg. Kluna in Gregorea zastran slovenskih šol na Koroškem izrekla željo, naj se ne preminjajo dosedanje določbe gledé poučnega jezika v naših šolah. Podpisani šent-lenartski kmetje niso nikakor v primernem številu zastopani v podklosterskem občinskem zastopu. Omenjena izjava te občine gledé naših šol nikakor ne velja za šent-lenartsko šolo. Opiramo se na prošnjo našega krajnega šolskega sveta od 8. decembra 1885 in ono šent-lenartskih faranov od ravno tistega časa, kateri obe smo na visoki državni zbor na Dunaj od-

poslali. Podpisani kmetje in stariši otrok, ki šolo obiskujejo, nikakor ne odobravamo omenjene vloge podklosterske občine in prosimo:

Preslavni c. kr. deželni šolski svet naj našim željam blagovoljno ustreže in šolo v Šent-Lenartu pri Sedmih studencih tako vredí, da bo v šoli podlaga vsemu pouku slovenski jezik. Nemški jezik naj bo neobvezen predmet od četrtega šolskega leta naprej.

V Šent-Lenartu pri Sedmih studencih, dne 26. avgusta 1888.

Sledi 50 podpisov.

Ker tudi na to prošnjo skozi tri mesece nobenega odgovora prejeli nismo, zato smo se zopet oglasili s sledečo prošnjo:

Visoki c. kr. deželni šolski svet v Celovci!

Dne 7. septembra t. l. odposlala se je prošnja visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu, katero je podpisalo 50 posestnikov iz šent-lenartske fare pri Sedmih studencih, naj visoki c. kr. deželni šolski svet šolo v Šent-Lenartu pri Sedmih studencih tako vredí, da bo v šoli podlaga vsemu pouku slovenski jezik. Nemški jezik pa naj bo neobvezen predmet od četrtega šolskega leta naprej.

Ker na to prošnjo še do danes (16. dec. t. l.) dotičniki nismo prejeli nobenega odgovora, dovoljuje si ponižno podpisani kot pooblaščenec na navedeni prošnji podpisanih kmetov prositi, da se mu blagovoli rešitev omenjene prošnje čim prej poslati, ker so dotičniki pripravljani z isto prošnjo se obrniti tudi do visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje.

Na Vočilu, dne 16. decembra 1888.

Matija Wutti,
posestnik na Vočilu, p. Riegersdorf.
(Dalje sledi.)

Socijalni red in socijalnih demokratov program.

VII.

Na podlagi teh pravil in prej opisanega programa so nastopali govorniki nemški in slovenski.

LISTEK.

Bohinjske črtice.

(Dalje.)

Ravno v to severno stran, toda iz Srednje Vasi, je pot na Triglav, katero vbira zdaj čedalje več hribolazcev, in jaz mislim, da bi jih bilo še več, da ni voznja ali hoja do Bohinja tako dolga. Ta pot je namreč zlonejša in krajša. Vodnikov je zdaj več, med njimi prvi Lorenc Šest, kovač v Srednji Vasi, ki imajo tudi svoj po gospóski določeni red in tarifo. (Memogredé bodi tu omenjeno, da se vodniki in nosači pritožujejo, da so gledé plačevanja največji sitneži in umazanci — Nemci.) Za prenočevanje takih letovičarjev je zdaj tudi nekoliko bolje oskrbljeno v tej gorénji dolini, posebno v Srednji Vasi in tudi še v Česnjici. Letos je bilo videti več takih ptičev v raznih nenavadnih opravah.

S tem sem obrisal Bohinj, kakor je zdaj, ostaje

mi popisati še nekoliko nekatere posameznosti in to je tudi lov, ki je v lasti „obrtne družbe“ in nekaterih posameznikov, ki imajo tudi svoje lovce. Po visokih gorah nahajajo se divja koza, srna, divji petelin, planinska jerebica, zajec, ki pa zlasti s snegom vred prihaja na pašo v dolino; o medvedih in volkovih ni že davno slišati, pač pa o vidrah, ki po Savi ribstvu delajo veliko kvare. V dolini se dobé o svojem času divje race in kak kljunač. Kedar se napravi véliki lov, pride gospóda iz raznih krajev in takrat je veliko pokanja in nazadnje, če že ni veliko plena, je tem več dobre volje in goščenja. Divjih ali lovskih tatov že ni veliko ali vsaj se ne dajo zasačiti, ker jim ostro stopajo na prste. Takemu divjemu lovecu pa lov ni „tatvina“, kakor Kraševcu ne, če kak čok poseka v gozdu.

Vasi so skoro brez izjeme druga drugi podobne. Stavljene so na kupe ali v gručah, vse s škodlami (deskami) krite, sprednji konec obrnen proti cesti, zadnji pa tiči večjidel v bregu. Bohinjec, če le more, spravi vsa poslopja pod eno streho. Spredaj je zidana, redko lesena, „biša“, kjer bivajo ljudje, zadej

pa lesen skedenj in pod njim hlev za živino, kateri potem nad glavami mlatijo; pa saj živina nima mehkih živcev. Zidane hiše so pobeljene, da se od zunaj zale vidijo; tembolj si pa iznenaden, ko stopiš v vežo, ki je ob enem kuhinja za ljudi in živino ter od vednega dima črna kakor pekel. Ta dim sili po vseh odprtih prostorih in iz več ven, da so nad vratmi okajene. Prej še dimnikov niso imeli, še-le v novejšem času so jih županije prisilile, da so jih napravili. Pa káki so ti dimniki! Večji komaj molé iz streh, čez streho steza se malokateri. Včasih se po teh vežah tako kadi, da drug človek ne more strpeti dima in tudi ženske, ki imajo pred ognjiščem opraviti, kar krvavo gledajo. In to je polati, kaj šele pozimi, ko imajo zaradi mraza vežna vrata zaprta!

In če kdo pogleda celo gručo teh nakopičenih, poleti od solca kar razbeljenih streh, kar strese ga strah, če misli na — ogenj! To bi bilo hipoma vse v plamenu, gasenje nemogoče, ker je vse preozko, nepristopno, akoravno vode ne manjka, kajti ne gledé na to, da ima skoro vsaka vas tekočo vodo, ima tudi še celó po več vodovodov z bistro

Povedali so marsikaj pametnega, dobrega in rabljivega, zraven so vpletali tudi čisto napačne nazore. Govorili so, kakor mislijo in kolikor si pri naših razmerah povedati upajo. Nekaj si je vsakdo lahko zapomnil in bo sebi v prid ohrnil, če ni brez vse razsodnosti. Obžalovati pa moramo, da se govorniki zoper dostojnost večkrat pregrešé. Nam je sicer vse jedno, kaj socijalni demokrati o duhovščini mislijo, sodijo in govoré, — ker sojena ne bo od njih, ampak od Njega, pred katerim se bodo morali tudi socijalisti prikazati, vendar dostojnost zahteva, da se tudi o nasprotnikih pri očitnih shodih dostojno govori. Tiste prelete fraze: vom beutel pficken, in za duhovnika samo izraz „pfaff“ je že več kot samo humor. Sicer pa to dobri reči ne more nič koristiti, znamenje pa je, da socijalni demokrati ne morejo mirno in trezno soditi, kadar pridejo na duhovščino, dasiravno so v zadregi, zakaj ravno duhovščino tako sovražijo. Velika večina duhovnikov ni nikoli nobenemu socijalistu še storila nič žalega, in če je eden ali drugi res premalo usmiljen, tega naj primejo, ne pa kar vse vprek.

Ker smo že prej označili vir tega srda do cerkve in duhovščine, se dalje pri tej reči ne mudimo.

Potem so bile sprejete naslednje resolucije, kakor na shodu v Hainfeldu:

Prva vravnava notranje prepire socijalnih demokratov in jih opominja k edinosti, torej je to domača reč.

Druga resolucija govori o političnih pravicah, koje zahtevajo socijalni demokrati.

Proletariat je prevzel nalogo svetovno-moderni socijalni red prestrojiti, zato je potreben boj s gospodujočimi strankami; ta boj bo toliko manj grozen in se bo toliko hitreje in mirneje vršil, kolikor bolj jasno na obeh straneh spoznajo, za kaj se bojujejo in kaj nameravajo doseči. Ker pa sedanji gospodarji ovirajo to razjasnenje s postavnimi in policijskimi pripomočki, socijalno gibanje sicer zadržujejo in postružejo, a ustavili ga ne bodo.

Z ozirom na to izjavi shod: Vsako omejitev prostega pomenka in vsaki monopol političnih pravic za posestnike zavrzemo, ker škoduje naravnemu razvoju rečij. Zato tirjamo celo prostost za socijalno agitovanje in za razširjevanje svojih nazorov, ter da nas nikdo ne moti v naši organizaciji.

Posebno tirjamo te-le pravice:

1. Vsak smé hoditi in bivati, kjer hoče. Zato naj se odpravijo vse postave zoper vagabunde in vse naredbe za odgon in druge enake določbe.

2. Naj se odpravijo vse ovire prostega tiska, kot cenzure in monopoli za imovite v jamščinah in kolekih; smejo se vsi listi po ulicah in po hišah prodajati.

3. Prostost, shajati se kjer in kadar si bodi, zato naj se odpravijo vse postave o shodih in društvih.

4. Vsak naj ima direktno, pa tajno volilno pravico od 20. leta naprej; to je imenitno sredstvo naše agitacije in organizacije.

5. Naj se napravi gotovost, da so sodniki neodvisni, in da sodijo brezplačno; vsi prestopki in zločini pridejo naj pred porotnike, koji se volijo na podlagi občne volilne pravice izmed vsega ljudstva.

gorsko studenčnico za ljudi in živino. Ali v take ožine ne more nobena še tako izurjena požarna bramba, kaj še le drugi brez pravega gasilnega orodja! In vendar Bohinjce v tem oziru varuje sv. Florijan, na katerega se nekoliko preveč zanašajo; če se vname le ena hiša v vasi, gre vsa vas v pepel. „Požarna bramba“ je zdaj še-le na Bistrici, pa ta je vredna le za to vas, druge, posebno v gorenji dolini, so preoddaljene, še tako nagla pomoč prišla bi prepozno. Naj bi se na to koristno in zdaj prepotrebno napravo mislilo tudi v zgorenji dolini! Morda se bo to zgodilo, ko — česar Bog obvaruj! — rudeči petelin pokonča kako vas; dozdej pa manjka mōž, ki bi ljudi probujali za to. Skoro vsak je skrben le za-se in za svoj dom, skupnosti ni, to kažejo najbolj poljska pota, ki imajo kolovoze ali tire kakor konjske železnice, da se o mokroti pogreza živina in voz.

Pa brez zamere, Bohinjci, resnica je grenka in oči kolje. Zdej sem pri kraji z grajo in imam na ta pelin za vas nekoliko medenice. (Dalje sledi.)

6. Naj se izdá postava zoper uradnike z ostrimi kaznimi, ki pri shodih ali društvih pravice posestnih zatirajo.

Mi bi te zahteve radi podpisali s socijalnimi demokrati vred, ko bi bili socijalisti poroki, da se te velike prostosti ne bodo zlorabile. Kdor pa čuti nadloge od postopačev in rokovnjačev in ciganov in vlačugarjev — kakor bore kmet na deželi — ko mu kradejo, po sili jemljejo, škodo delajo, živali zastrupijo, pohištva zažigajo in si tak posestnik celó nič ne more sam pomagati; glejte, ta je že zadovoljen, če je varen pred temi skrivnostnimi obiskovalci. Lahko je govoriti v gostilni zoper vse postave, a drugače je težave razuzdanosti nositi.

Prost tisk je nam prav všeč, ker težave kolekov posebno čutijo mali katoliški listi; tudi take cenzure kot jih vživamo dandanes, katoliški stvari nič ne koristijo, ker vedno našim sovražnikom, liberalnim mogotcem skozi prste gledajo. Samo po sebi se razumeva, da najvišja cenzura naravnega in božjega prava vedno ostane v celi svoji moči in veljavi.

Ako torej jamčijo socijalni demokrati, da njihovi listi pri polni tiskovni svobodi nikdar ne bodo pisali proti pravici, resnici, čednostim, proti sveti katoliški veri in cerkvi, tedaj jih hočemo krepko podpirati v boji za tiskovno prostost, dokler pa zadostnega poročstva ne dajo, je prost tisk v rokah socijalistov grozno sredstvo pohujšanja.

Prosti shodi in prosta društva so sama po sebi nedolžne reči, z ozirom na namen pa dobijo razno lice. Toliko pa morajo paziti socijalni demokrati že zaradi svoje koristi, da taki shodi in taka obilna društva ne poderó in ne razkopajo naravnih potrebnih shodov in družb. Taki shodi so služba božja in take družbe so krščanske družine. Cerkev je prosto shajališče, kjer se zdrava načela razpravljajo, in domače ognjišče in domača družina prvi in najvažnejši delokrog. Ako pa socijalist cel teden predela in v nedeljo v shodih in družbah presedi, mora zanemarjati svojo družino in zdrav napredek in razvoj je nemogoč.

Socijalisti se smejejo tej čisto naravni in resnični trditvi, in so prepričani, da so vzrasli že tako visoko, da jim duhovniške razlage verskih resnic nič več treba ni, da celó ravno te verske nauke bolj ali manj očitno dolžé, češ, da so krivi propada in bede med delavci. Očitno krivična sodba; toda ako nočejo gledati resnice, naj sedé v temi.

Občna volilna pravica je res nekaj valjivega, a gotovosti dobrega vspeha nima. To pripoznajo socijalisti sami; ker pa je pri volitvah lepa prilika agitovati, shode in odbore snovati, zato se zá-njo potezajo. Nam bo dobro došla občna volilna pravica. Kadar bo ljudstvo verno, bo tudi volilo pametno, ako vero izbacnete iz javnosti, botete tudi vi kmalu siti občne volilne pravice.

Neodvisnost in nepristranost sodnika je že naravna zahteva in se mora vedno tirjati.

Porotne sodnije so pa lahko prav dobre, še lažje pa so prav slabe. Če so porotniki verni, vestni, razumni, neustrašeni možje, lahko dobro vplivajo na razpravo, če jim pa le ena prej naštetih lastnosti manjka, niso več sposobni za porotnike. Zakaj ne — vsak — sam lahko ugaue, in skušnje zadnjih let dosti jasno pričajo.

Ker pa so socijalni demokrati vero vrgli iz svojega programa, zato so pač vsi njihovi možje brez vere nesposobni porotniki.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. februarija.

Notranje dežele.

General Popp je odstopil kot načelnik cesarjeve kabinetne pisarne. Ta njegov korak se mnogo razpravlja posebno v vojaških krogih. Popp je rodom Rumunec in je bil v madjarskih krogih jako malo priljubljen.

Vlada je konečno vendar sklenila izročiti gospodski zbornici predlogo o predruženju državne ljudsko-šolske postave.

„Reichswehr“ poroča: **Vojaške vaje** se bodo temeljito preosnovale. Skušnja namreč uči, da vaje pri veliki vročini prvič škodujejo zdravstvenemu stanju vojne, drugi se pa niti ne doseže pravi namen, ker se morajo premnogokrat vaje pretrgati zaradi neznosne vročine. Ker so v oni dóbi polja še polna, omejena so bila gibanja vojne većinoma le na ceste in druga občila. Državno vojno ministerstvo namerava „male“ vaje zaključiti že koncem julija, tretji letnik odpustiti in do dne 1. septembra odrediti takozvani orožni počitek. Dne 1. septembra

se skličejo rezervniki ter se prično z ozirom na većinoma že prazna polja brigadne in divizijske vaje, s kratka: vaje z mešanim orožjem. Drugi kor (Dunaj) bo imel že letos svoje vaje v smislu te naredbe.

Na najmerodajnejšem mestu se pripisuje veliko važnosti temu, da **Tizza** ne odstopi pod pritiskom pouličnih izgrediv. Dunajskim listom se je neki poluurno naznanila želja, naj slikajo položaj kot tak, da Tizza nima nikakoršnega povoda za odstop.

Vnanje države.

Iz **srbske** prestolnice se je minole dni poročalo o napadu na kralja. Poluurno se preklicuje ta vest, ki je izmišljena od radikalev kot „strankarska poteza“. Hujskanje zoper radikalno stranko se je tedaj pričelo. — „Times“ se z Dunaja poroča, da so kraljico Natalijo s panslavistične strani pozvali k delovanju. Ona pa je odgovorila, da so koristi Milanove ob enem tudi koristi njenega sina prestolonaslednika. Nikdar se torej ne bo vdeleževala spletka zoper hišo Obranovičev ter bo mirno čakala, kdaj bo prišel dan, ko se bo smela z dovoljenjem kraljevim povrniti v Belgrad. — Čujejo se razne govornice o kronanji Milanovem. Najprvo je nameraval kralj slovesno kronati se dati že v bližnjem časi; kmalu potem so to trditev preklicali dunajski in budimpeštanski listi, sedaj pa se zopet javlja, da bo kralj v dan obletnice srbskega carja Nemanjića objavil naredbo gledé priprav za kronanje. — Pri belgrajskih občinskih volitvah so pridobili radikalei ogromno većino; tudi liberalci bodo dostojno zastopani v občinskem svetu. Temu nasproti pa je popolnoma propala naprednjaška stranka. Natančnejši podatki o številnem razmerji mej strankami še niso došli.

Predvčeraj se je pripeljal **bolgarski** princ Ferdinand v Sofijo, kjer se je posvetoval z nekoliko bolehnim Stambulovom; še isti dan se je povrnil v Plovdiv. — „Pol. Corr.“ poroča, da so se pretrgale razprave zaradi srbsko-bolgarske trgovinske pogodbe.

Nemški „Reichsanzeiger“ objavlja naredbo o sodstvu gledé vzhodni Afriki zaplenjenih ladij vsled blokade. Rzsodba pristuje v prvi vrsti sodišču v Zanzibaru, v drugi vrsti berlinskemu nadsodišču, skupno poslovanje pa nadzoruje državni kancler. Obsojena zaplenjena ladija se v Zanzibaru prodala, skupilo pa se porabi, kakor cesar pozneje to sam določi.

Francoska ministerska kriza še sedaj ni rešena. Méline je, kakor znano, odklonil izročeni mu nalog. Obravnaval je zaradi sestave kabineteve v prvi vrsti z vodjo oportuncev, Rouvierom. To pa je bilo dosti radikalcem, ki so začeli za Mélinovim ministerstvom slutiti „skrito oportunsko bojno ministerstvo“, ministerstvo „Ferry brez Ferryja“, kabinet „republikanske nesloge“ itd. Pokazalo se je tudi tukaj, kak prepad je mej oportunci in radikalcem. Kaj namerava sedaj storiti Sadi-Carnot, ni znano. Govori se o radikalnem ministerstvu Freycinet ali Goblet, o oportunskem ministerstvu Rouvier, da, celó o kabinetu, ki bi bil sestavljen iz samih senatorjev. Carnot je v veliki zadregi ter hoče počakati dotičnih izjav v zbornici in na levičarskem shodu. O predvčerajšnji zbornični seji se poroča: Poslanci so došli polnoštevilno; vsi odstopivši ministri so bili navzoči. Živahnost v razgovorih mej posameznimi poslanci je bila velika. Predlog, da se seja preloži na soboto, se je zavrgel. Bonapartovec je stopil na govorniški oder, tu pa je navstala velika razburjenost. Predsednik je sejo zaključil ob 2. uri 25 minut. — Neresnične so vesti, da namerava Boulanger odpotovati v Italijo in Budimpešto. Republikanski poslanec departementa Cher, Mellot, je pismeno naznanil Boulangerju, da se pridružuje njegovi stranki.

Italija in Avstrija ste te dni sklenili pogodbo, ki se nanaša na vzajemno pomoč pri pomorskih, katerih ladije so se razbile. — V Milanu je, kakor po celi Italiji, razburjenost mej delavskim stanom velikanska. Posebno zidarji, blizu 5000 oseb, preté popolnoma ustaviti delo.

V **rumunsko** prestolnico pričakujejo že prihodnje dni srbsko kraljico Natalijo, ki je ukazala, naj se jej v Bukareštu kupi večja hiša; iz tega sklepajo, da kraljica namerava dlje časa ostati v Bukareštu.

Rusko-abitsinska ekspedicija pod vodstvom Ašinovim je v Sagalli ob Rudečem morji, kakor poroča „Pol. Corr.“, razobesila rusko zastavo. Angleški listi pišejo tem povodom: Sagalla je francosko posestvo, toda ko bi Francija hotela to zemljo odstopiti Rusiji, privoliti bi morala v to po neki pogodbi, ki se je pred leti sklenila mej Francijo in Anglijo, tudi slednja; inace bi bil odstop posestva neveljaven. Sploh so angleški diplomatje mnenja, da bode ruska ekspedicija kmalu za Francijo predmet velikim sitnostim; verjetno je tedaj, da bodo francoske oblastnije pozvale Ašinova, naj zapusti sedanje bivališče.

Izvirni dopisi.

Iz Tržiča, 19. februarija. Mirno in tiho je plakal lojalni Tržič ob odprti rakvi presvetlega cesarjeviča. Črna zastava nad stanovanjem županovim je oznanjevala potrjim prebivalcem prežalostno vest, najslajša tolažba pa, daritev sv. maše, katera se je

darovala šolski mladini, je bila poslana za prevzvišenim rajnikom na oni svet. V soboto, 9. t. m., so se v srenjski pisarni c. kr. komisarju kot namestniku c. kr. okr. glavarja na uradnem dnevu poklonili: duhovščina, c. kr. uradniki, srenjski zastop, učiteljsvo in več drugih odličnih Tržačanov, ter izrazili globoko sožalje na prebitki in nenadomestljivi izgubi.

V nedeljo se je pela zapovedana slovesna votivna sv. maša. Navzočni so bili gg. učitelji s šolsko mladino in polna cerkev vernega ljudstva. Čast. gospod administrator je v kratkem nagovoru najprej omenil pretresljivega dogodka, potem ljubeznivega ukaza milostnega knezoškofa, ter v dokaz važnosti in pomenljivosti Njihove ekscelencije odredbe razložil pomen votivne, zlasti slovesne votivne sv. maše. „V smrti cesarjevičevi — je rekel govornik tresočim glasom — so premilostni knezoškof ljubljanski spoznali toliko za vso državo žalnega, da le od Boga pričakujejo tolažbe, ter svoje vernike spodbujajo, naj se v toliki nesreči zatečejo k Bogu pri votivni sv. maši, katera se prične z besedami: salus populi ego sum — „blagor ljudstva sem jaz“, govori Gospod. S to odredbo so prevzvišeni nadpastir v najsvetlejši luči pokazali svojo vdanost do presvetle cesarske rodovine, katere lojalnosti jim nobeden, še tako zlobni napad, očrnuti ne more.“ Na podlagi votivnega evangelija je konečno čast. govornik opominjal vernike, naj z živo vero, trdnim zaupanjem, pa tudi s pravo krščansko ljubeznijo prosijo tolažbe in moči presvetlemu cesarju in vsi cesarski družini ter molijo za blagoslov božji za prevzvišeno cesarsko hišo in vse cesarstvo.

Ljudstvo je bilo globoko ganjeno — nekateri so jokali — ter je goreče molilo v napominani namen. K sklepu se je pela cesarska pesem.

Vsemogočni Bog naj po svoji milosti potolaži presvetle stariše, prevzvišeno vdovo; Bog ohrani slavnih Habsburžanov rod na veke na sijajnem prestolu ter pod njega milim žezlom mogočno Avstrijo!

Iz Dola, 19. februarja. V Dolu ob Savi je bil ljudski misijon od 10. do 18. t. m. Vodila sta ga č. o. Doljak in Stare, katerima je ves čas neutrujeno pomagal č. o. Celzij, pa tudi č. gosp. župnik iz bližnje fare sv. Helene. Vreme sicer ta čas ni bilo povsem povoljno, od začetka so le bližnji ljudje prišli, a potem se je ljudstvo vdeleževalo toliko, pa tudi še več, kakor so jih mogli sprejeti cerkveni prostori. Farani so se vsi vdeležili sv. misijona, vse je radostno in hvaležno Bogu in častiti duhovščini, ki jim je naklonila to dobroto. G. župnik je po vsi fari razdelil spovedne listke, tako, da so domači poprej opravili svojo pobožnost mimo vnanjih faranov. K sklepu misijona so prišli iz Ljubljane visokočast. g. prošt dr. Ant. Jarec.

V družbo treznosti se je dosihmal že vpisalo 500 udov. Upajmo, da bode seme božje besede dober sad obrodilo med našim vernim ljudstvom slovenskim. Izvanredni časi res potrebujejo izvanrednih sredstev, ljudstvo napreduje, da, napreduje včasih tudi tako, kakor človek, ki hiti proti breznu. V tacih okoliščinah pa se modri dušni pastirji potrudijo, da preskrbé vernikom dobroto sv. misijona, kjer se duh krščanski poživlja, mlačni zbuja in iz samopašnosti budé. Sto let in še nekaj več je že minolo na Kranjskem, odkar so bili ljudski misijoni, in sedanji čas se pa zopet ponavljajo. Tako se menjajo na svetu žalostni in veseli dogodki.

Dnevne novice.

(Nj. c. kr. visokost cesaričinja-vdova Štefanija) pripeljala se je, kakor poroča „Edinost“, v torek zjutraj po deveti uri v Miramar s svojo hčerko, nadvojvodinjo Elizabeto. Z Dunaja je odpotovala dne 18. t. m. ob 1/9. uro zvečer. — V Miramaru ostane do srede aprila. Iz sosednih vasi nabralo se je veliko občinstva, ki je visoko gospo srčno pozdravilo.

(Gospodem dopisnikom.) Dan za dnevom nam dohajajo izjave od skupin in posameznih oseb, ki se strinjajo z našim postopanjem zadnje dni. Ker nam ne dopušča prostor, da bi vse objavili v celoti, objavljamo le posamezne, iz družih pa bomo povzeli glavne misli ter je priobčili s podpisi. — Gledé cerkvene lojalnosti in stališča slovenske duhovščine nasproti sedanjim šolskim razmeram došle so nam skupne izjave duhovnikov kamniškega, vipavskega in postojnskega dekanata. — Bog i narod!

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Kakor smo vže sporočili, napal je neki dopisnik iz Gradca v „Neue

Freie Presse“ dné 23. januarija družbo sv. Cirila in Metoda, da je v zvezi s „Slavjanskim blagotvornim občestvom“ in da je predsednik tega društva, grof Ignatjev, pokrovitelj naše družbe. Vodstvo je poslalo popravek dunajski židinjki, ki ga je v zjutrajšnji številki dné 19. t. m. priobčila. Popravek se glasi: „Ni res, da je grof Ignatjev pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda; ni res, da je družba v zvezi z grofom Ignatjevimi ali z voditelji „Slavjanskega blagotvornega občestva“; ni res, da družba dobiva od tega občestva ali sploh darove iz inozemstva; ni res, da naša družba agituje za slovansko liturgijo, ker taka agitacija je proti njenim pravilom. V Ljubljani dné 14. februarja 1889. Za družbo sv. Cirila in Metoda: Tomo Zupan, predsednik. Anton Žlogar, tajnik.“

(V budgetnem odseku) državnega zbora je glavni poročevalec dr. Matuš predložil svoje poročilo o budgetu za leto 1889. Po tem poročilu so proračunjeni troški na 539,980.215 gld., dohodki na 542,800.274 gld. Prebitok torej znaša 2,820.059 gld.

(V katoliški družbi) je sinoči govoril gosp. Pichler prav poučljiv in razvedrilen govor. Pokazal nam je v zgledih, česa je treba človeku, da je zadovoljen in srečen. Najprej naj si izvoli vsakdo stan, kateri mu je odločil Bog, in gotova mu je božja pomoč. Zoper to pravilo se ljudje večkrat pregreše. Drugič naj vsakdo v prvi vrsti spolnuje dolžnosti svojega stanu, potem naj se pečá z drugimi rečmi. To pa je v sedanji moderni službi prišlo že iz navade. Konečno naj med delom pomisli, da ga čaka višje večno plačilo za trud in nadloge.

(Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 24. t. m. bode se pela opereta „Vzbujeni lev“ zadnjikrat v letošnji sezoni. Ta opereta je jako priljubljena našemu občinstvu. Pred opereto se bode igrala igra „Na kosilu bom pri svoji materi“, iz francoščine prevedel V. Mandelc. Za prvo postno nedeljo se pripravljaja izvirna veseloigra J. Skalca „Pene“. Za mesec marcij je poleg treh premijer v prozi na repertoarju tudi opera „V vodnjaku“.

(Osepnice na Kranjskem.) „Laibacher Zeitung“ je objavila poročilo o sedanjem stanju osepnice na Kranjskem. Najprvo so se pokazale proti koncu minolega leta v občini raški na Dolenjskem. Odtod so se razširile v občine škocijansko, šentjernejsko, krško in kostanjeviško in okužile skoro ves krški potitični okraj. Najbolj razsajajo v občinah šentjernejski, škocijanski in zadnji čas tudi v šentrupeški. Začetkom tega meseca so v celem krškem okraju našteali 411 bolnikov. V kranjskem okraju so se prikazale kot kužna bolezen v dveh občinah, v Selcih in Sorici, kjer je še 17 bolnikov. V litijskem okraju je ta bolezen v 14 občinah, sedaj je še 63 bolnikov. Posamezni slučajji so tudi v ljubljanski okolici (42), v novomeškem okraju (21), v kamniškem (23) in črnomaljskem (12).

(Dva pogreba.) „Stari morajo umreti, mladim se pripeti“, pravi pregovor. Pokopali smo v bližnji žumberski vasi Brašljevia osemnajstletnega mladničca. Vozil je kolje. Ko se hoče voz prevrniti, priskoči dečko, a preslab, da pridrži, pade vez vrh njega, da revež odmah mrtev obleži. — Tu na Radovici je umrl tukajšnji posestnik Mihael Badovinac, oče zagrebškega župana in dvornega svetovalca Nike Badovinca. Bil je pokojnik najstarejši človek v celi okolici. Živel je nekaj mesecev čez 90 let.

(Gosp. Karol Dežman), deželni odbornik in kustos „Rudolfinuma“, je bil večeraj previden s sv. zakramenti.

(Marijine bratovščine občni zbor.) [Konec.] Odbornik gosp. Kunc potem poroča o vspehu društvene loterije in računu društvene hiše „Marijin dom“ tako: „Ker bivši načelnik naše bratovščine gosp. Josip Regali sedanjemu novo izvoljenemu odboru ni hotel izročiti računa o loteriji, katera se je vsled sklepa občnega zbora „Marijine bratovščine“ izvršila, in ker je našemu društvu odrekal vso pravico do dohodkov loterije, oziroma do hiše „Marijin dom“, pooblastil je sedanji odbor gospoda dr. Sajovica, nastopiti pravno pot proti gosp. Regaliju, da pride „Marijina bratovščina“ do svoje pravice. Do tožbe pa ni prišlo. — Vsled poziva društvenega zastopnika gosp. dr. Sajovica je izročil gosp. Regali dné 14. maja m. l. sedanjemu načelniku gosp. Lachainerju znesek devetinosemdeset krajcarjev kot preostanek loterijskega računa. V vtemeljenje navedenega preostanka izročil je gospod Regali sledeči račun loterije o dohodkih in troških brez slednjega dokaza o istinitosti

navedenih svot. Našim čast. članom objavimo nepremenjeno ta račun, da si sami napravijo podobo o vspehu in izvršitvi loterije, za katero so v občnem zboru glasovali. Iz drugega računa razvidi se sedanje stanje društvene hiše „Marijin dom“, kakor tudi to, da je bilo bratovščini poravnati še nekaj dolgov, katere loterijski odbor ni poplačal za tiskovine, zidanje in za prepis v skupnem znesku 390 gld. 75 kr., kar je vzrok, da kaže račun hiše „Marijin dom“ navzlic doneska 200 gld. slavnega deželnega zbora še vedno 175 gld. 99 kr. primanjkljaja. — Račun loterije je sledeči: Do dohodki: Za prodanih 8186 komadov srečk po 50 kr. 4093 gld.; milodari, vmes darilo rajnje Urše Medvešček 200 gld. 33 kr., 868 gld. 93 kr.; prijetih vlog z obresti od kranjske hranilnice 1332 gld. 86 kr.; prijetih vlog od hranilnega društva 910 gld.; vrnjene loterijske takse 257 gld. 35 kr.; obresti (Pfandbriefa od Bod.-Credit-Anst.) za jedno leto 3 gld.; za po srečkanji prejeta 2 komada srečk 1 gld.; prejeta stanovina od hiše 280 gld. 8 kr.; vrnjena svota zaostalih davkov od prejšnjega lastnika hiše 13 gld. 31 kr.; za prodani Pfandbrief 103 gld. 53 kr. in za Dombauloz 8 gld. 50 kr., vkup 112 gld. 3 kr.; skupaj 7871 gld. 56 kr. Priložena sledi tudi knjižica hranilničnega in posojilnega društva št. 48. (Vrednost dné 31. decembra 1888 = 12 gld. 33 kr.) — Izdajki: Vrnjena odškodnina upravnih troškov, za pisarije, inserate, kurjavo, pisavne potreščine, koleke, knjige, šematizme itd., skozi 2 1/2 leta 983 gld. 4 kr.; pošt. za marke pisem, reklam., dopisnice, vpraševalne liste in rekomandacije pisem 1396 gld. 98 kr.; na račun tiskovin gg. Kleinu in Kovaču 213 gld.; provizija prodanih srečk 61 gld. 96 kr.; vloge v kranjsko hranilnico 1295 gld.; vloge v hranilno in posojilno društvo 801 gld.; na kup hiše I. rok 500 gld.; plačana loterijska taksa 462 gld.; za novo zidanje, pohišno opravo, plačane obresti od vknjiženega dolga na hiši in na račun plačane percentovale od hiše 1277 gld. 91 kr.; troški srečkanja: za obod kolesa gosp. Pakič-u 60 kr., služniku Smrekarju 2 gld., dvema dečkoma darilo po 80 kr., za dvorano Štrik-u 2 gld., za zavijanje 50.000 srečk gosp. Dežmanu 15 gld. itd., skup 23 gld. 28 kr.; potni troški v zadevi zemljišča za „Marijin dom“ v Krško k gosp. Hočevanju in na Bled k gosp. baronu Lazarini-ju 36 gld. 36 kr.; 2 pismonošem darilo za novo leto (v dveh letih) 5 gld. 50 kr.; nakup „Pfandbriefa“ in „Dombauloza“ 108 gld. 84 kr.; inserati „Slovenskega Naroda“ 10 gld. 80 kr.; za dobitke 695 gld. Skupaj 7870 gld. 67 kr. — Razvid: dohodki 7871 gld. 56 kr., izdajki 7870 gld. 67 kr.; ostanek gotovine — gld. 89 kr. Josip Regali l. r., bivši načelnik za „Marijin dom“. Franc Sturm l. r. — Po tej točki je bil skandalozen prizor. Glasen krik, sramotilni klici. Gosp. Regali je ugovarjal gospodu Kuncu, da poročilo ni pravilno in da je loterija donesla 1700 gld. (Klici: Ni res!) Gosp. Dostal pravi, da je bil ud loterijskega odbora. Ko je vsak dan došlo do 200 pisem, zahteval je, da bi bila vsaj po dva odbornika navzočna, kar pa je gosp. Regali odločno zavrnil, češ, da ima sam pravico. Ko ga je vprašal, kje ima to pravico, odgovoril mu je gosp. Regali, da ta njegova pravica leži na guoji. Ko je še poročevalec gosp. Kunc s številkami dokazal, da bratovščina nima od loterije nobenega dobička, in ker se je gosp. Regali branil izročiti dokaze za loterijske izdatke in druge stvari, predlaga g. Dimic, da se pravnim putem zahtevajo, kar zbor potrdi.

(Slov. akad. društvo „Triglav“) v Gradcu ima v soboto, dné 23. t. m., v gostilni „zum schwarzen Adler“ svoje VII. redno zborovanje. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Odgovor gosp. Poček-a na kritiko svojega spisa v zvezi s kritiko o predavanju gosp. Koran-a. 3. Predavanje gosp. Rakež-a. 4. Poročilo društvenega sode. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

(Imenovanje.) Nižjeavstrijski ces. namestnik je imenoval konceptnega praktikanta pri c. kr. policijskem ravnateljstvu na Dunaji Josipa Gršaka koncipistom.

Raznoterosti.

— Nesrečni dogodjaji v habsburškem rodu. Prvi iz habsburškega rodu, ki ni umrl naravne smrti, bil je drugi sin cesarja Rudolfa I., imenom Hartmann. Dne 20. decembra leta 1281 hotel je v spremstvu 12 vitezov iti čez led na Reni pri Saffhauzenu; vratolomno podjetje se mu ni posrečilo in Hartmann s spremstvom vred je utonil med ledenimi ploščami. — Soproga cesarja Maksi-

milijana I. (hči Karola Predrznega) je pala na levu dne 16. marca leta 1482 raz konja in se je tako pobila, da je vsled tega umrla. — Cesar Rudolf II. umrl je v Pragi nagle smrti; povod tej smrti ostal je tajnost do danes. — Brata njegovega Alberta umoril je dne 1. maja leta 1308 v Bruku sin Rudolfa II., Janez. — Sigmunda Franca, avgsburškega škofa in sina nadvojvode Leopolda, ostrupil je njegov telesni zdravnik Agricola (Bauer?). — Henrik Ljubeznjivi bil je v bitki pri Mühlortu vjet od češkega kralja Jana in je umrl leta 1327 kot vjetnik vsled prestanih muk. — Leopold III. umrl je v bitki pri Sampachu proti Švicarjem leta 1386. — Aleksander Leopold, sin Leopolda II., se je pri ognjestroji tako opeknil, da je umrl za opeklinami. — Nadvojvodinja Matilda, hči nadvojvode Albrehta, je tudi umrla za opeklinami. Lehka njena obleka se je vnela od cigarete in plamen je popalil nesrečno princesinjo do kosti. — Maks, cesar mehikanski, pal je kot žrtva revolucije. Leta 1867 so ga ustrelili v Kveretari.

— Toplota prihodnjega dne se lahko izve na prav priprost način. Krogla toplomera, v kateri je živo srebro, se zavije v tenko platno ter namoči četrt ure, predno se hoče izvedeti toplota prihodnjega dne; eno uro pred solnčnim zahodom se obesi toplomer na prosto v senco, in tu ti bo pokazal v sto slučajih gotovo 80krat ono stopinjo, katero bo doseglo drago jutro ob 8. uri živo srebro v nenamočenem toplomeru. Ta toplota je navadno tudi srednja dnevna temperatura. V naših krajih velja to pravilo samo od aprila do oktobra, v drugih časih, posebno po zimi, pa je treba navadno po dve stopinji odračunati toplote, katero kaže toplomer z mokrim platnom. Ako v slednjem poletu doseže živo srebro 20 ali več stopinj Celzija, sklepati smeš z gotovostjo, da bo drugi dan nevihta.

Telegrami.

Dunaj, 20. febr. „Vaterland“ objavlja odgovor papežev na skupno pismo avstrijskih škofov meseca decembra. Odgovor naglašja, kako papeža tolažijo take izjave v nezgodah, ki ga težijo, izraža veselje, da škofje vzlie preloženega slovesnega shoda niso čakali z izjavo svoje udanosti, ter pravi: „Izjava je dobila novo vrednost zaradi tega, ker se iz pisma ne kaže nikakoršna malosrčnost ali potrnost, marveč trdno, neomahljivo zaupanje v večnega Stvarnika in Cerkev.“ Konečno podeljuje sv. Oče duhovščini in vernikom škofij apostolski blagoslov.

Zahvala.

Podpisani se je pred pol leta vzajemno s svojo soprogo pri zavarovalnici za življenje „The Gresham“ v Londonu zavaroval za večjo svoto.

Po smrti soproge moje je glavni zastop v Ljubljani zavarovano glavnico najtočneje izplačal.

Izvršje prijetno dolžnost zahvaljujem se najtočnejše javno gospodu glavnemu zastopniku in slavni družbi ter ne morem dosti vroče vsakemu priporočiti to jako glasovito družbo, kdor hoče zavarovati prihodnost svoje družine.

SLOV. BISTRICA, dne 19. februarja 1889.

Edvard Janach,
zdravnik.

(1)

Listnica vredništva:

G. A. L. v K.: Za dotično spričevalo z dostuje kolek za 50 kr., ako ste je le potrdili. Če pa ste dostavili podatke iz rojstvene knjige, zahtevajo dotični uradi dvojen kolek. Morda pa kolek ni bil pravilno prilepljen, to je prave besede niso bile pisane vrh kolka. Gl. „Laib. Dieocblt“ 1877 str. 64.

Umrli so:

17. febr. Jožef Primo, dninar, 84 let, Kravja dolina 11, marasmus.

18. febr. Ivan Dornig, konduktor, 86 let, Dolge ulice 7, marasmus. — Fran Mihelič, delavčev sin 3¹/₂ leta, Hradekega vas 21, exudat pleur. — Jožefa Hartweger, vojaškega jetničarja žena, 49 let, Pred kosarno 4, vnetje trebušne mreže. — Fran Hofer, klepar, 59 let, v delavskih hišah za Bežigradom, jetika.

19. febr. Julija Bončar, hiš. posestnika hči, 19 let, Pred škofijo 17, pyaemie.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celzija			
7. u. zjut.	735-0	—	6-6	brezv.	megla	0-90
20. u. pop.	731-0	—	3-6	sl. zap.	oblačno	dež
9. u. zveč.	724-5	—	0-8	—	—	—

Srednja temperatura -0.7° C., za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

21. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 18% davka)	83 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 85 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 60 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 05 „
Akcije avstr.-ogerske banke	885 „ — „
Kreditne akcije	312 „ 25 „
London	121 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 57 ¹ / ₂ „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemške marke	59 „ 17 ¹ / ₂ „

Izdajatelj: Matija Kolar.

Kupi se hiša

pripravna v stanovanje za vpokoje-nega duhovnika.

Natančnejši dogovor ustno.

Sv. Križ poleg Litije, dne 3. febr. 1889.

J. Marolt.

(6-5)

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kiškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolje poslati iste nefrankovane (15)

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Prodá se

iz proste roke pod ugodnimi pogoji

lepo posestvo (grunt)

blizo Ljubljane,

ob velikej cesti, obstoječe iz 48 oralov njiv, travnikov in gozda; 6 trdnih z opeko kritih poslopij, z živino (12 glav), vozovi, sploh z vsem premakljivim blagom.

Natančneje se poizvé pri g. Jakobu Matjanu po domače Zibert-u v zgornjej Šiški št. 17 pri Ljubljani. (3-2)

Odlükovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornat.

Odlükovan: 1873, 1881.

Št. 647.

Razpis učiteljskih služeb. *)

Na osnovni slovenski šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje:

I. učiteljska služba

z nastopom o Veliki noči t. l.

Prilože naj se sposobnostna spričevala za vodstvo večrazredne šole. Plača je 600 gld. z opravilno doklado.

Za šolsko leto 1889/90 pa se razpisuje:

II. učiteljska služba z letno plačo 500 gld.

Za to II. učiteljsko službo se lahko zglase učitelji in učiteljice.

Prošnje s potrebnimi dokumenti naj se pošiljajo podpisanemu vodstvu

najzadnje do 10. marca t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 14. februarja 1889.

*) Slavna vredništva slovenskih listov prosimo, da objavijo ta natečaj.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Oddaste se v najem od sv. Jurja dalje dve veliki transito-kleti

v Selu poleg Ljubljane.

Pogoji poizvedeti sona Marijinem trgu hiš.-št. 4 v prvem nadstropji. (3-1)

Št. 834.

(3-1)

Vsprejme se v službo

pri deželnem odboru v Ljubljani za čas zidanja deželnega gledišča

stavbinski risar,

z dovršenimi tehniškimi šolami ali pa z dovršeno obrtno šolo, kateri je bil vže dlje časa v praktični službi, z mesečno plačo 75 gld., proti povračilu stroškov za pot v Ljubljano in proti trimesečni odpovedbi. Prošnje za to mesto z dokazili o dovršenih študijah, o dosedanem službovanji, o zmožnosti slovenskega ali katerega drugega sorodnega jezika in z dostavkom časa, kdaj more kdo to službo nastopiti, naj se pošljejo

do 10. marca l. 1889

deželnemu odboru v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani dne 11. februarja 1888.

Št. 2875

Razpis služeb.

Pri mestni občini ljubljanski je popolniti:

1. novo ustanovljeno službo stalnega

zdravstvenega sluge

z letno plačo 400 gold., poleg tega z naravno obleko vsako leto in s pravico do dveh v pokojnino vstevnih petletnic po 60 gold.;

2. službo

uradnega sluge

z letno plačo 350 gold., z naravno obleko vsako leto in s pravico do dveh v pokojnino vstevnih petletnic po 30 gold.

Prošnje za ti službi je vložiti

do 16. marca letos

pri mestnem magistratu in priložiti jim je dokazila o starosti, šolanji, znanji jezikov, zdravji, splošnji sposobnosti in dozdanjem službovanji.

V LJUBLJANI, dne 16. februarja 1889.

(1)

Župan: GRASELLI.

Št. 1416.

Razglas.

(3-1)

C. kr. okrajno sodišče v Krškem naznaja, da se bode

velika zaloga

dobrega starega in novega vina

vsega skupaj 332 veder, spadajočega v zapuščino dne 20. januarja 1889 umrle Petrinje Vizgoršek iz Studenca, z vinsko posodo vred

dne 1. marca 1889

in ako treba še prihodnji dan točno ob 8. uri pričenši na Studencu prodajala javnim dražbenim potom proti gotovemu plačilu.

C. kr. okrajno sodišče krško,
dne 15. februarja 1889.

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.